

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **UPLINE CZ s.r.o.**, IČO: 649 39 847
se sídlem Na Škrobech 36, Jinočany
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Salačem, LL.M.
se sídlem Dlouhá 36, Praha 1

proti

žalovanému: **Státní fond dopravní infrastruktury**
se sídlem Sokolovská 278, Praha 9

**o žalobě proti rozhodnutí ředitele Státního fondu dopravní infrastruktury ze dne 20. 9. 2022,
č.j. 8667/SFDI/211077/14792/2022**

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Jiřího Salače, LL.M.
- IV. Soud vyzývá právního zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Jiřího Salače, LL.M., aby ve lhůtě do tří dnů od doručení tohoto usnesení soudu písemně sdělil číslo účtu, na který má být soudní poplatek vrácený žalobkyni dle výroku III. tohoto usnesení zaslán, popř. adresu, na kterou má být poukázán poštovní poukázkou.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí ředitele Státního fondu dopravní infrastruktury (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o provedení finanční opravy u finančních prostředků poskytnutých žalobkyni dle žádosti o platbu č. 2, a to ve dvou případech: ve výši 1 644 240,94 Kč (sankce za porušení podmínek Rámcové smlouvy o financování projektu (dále jen „Smlouva“) u veřejné zakázky č. 1 a ve výši 6 282 225,07 Kč (sankce za porušení podmínek Smlouvy u veřejné zakázky č. 2).
2. Žalobkyně uvedla, že se žalovaným uzavřela dne 24. 7. 2020 Smlouvu ve znění dodatku č. 1 ze dne 31. 5. 2021. Finanční prostředky byly poskytnuty na financování akce č. ISPROFOND 5429710002 Terminál Obrnice – Stabilita, a to na dvě zakázky: „Pořízení čelního překladače“ a „Pořízení kolového portálového jeřábu“. Ministerstvo dopravy následně vydalo protokol o kontrole ze dne 6. 1. 2022, č.j. MD-7015/2021-430/3 o zjištění porušení podmínek Smlouvy. Žalobkyně podala proti protokolu dne 24. 1. 2022 námitky. Žalovaný následně zaslal žalobkyni výzvu k vrácení finančních prostředků ze dne 23. 5. 2022, č.j. 7204/SFDI/211077/7920/2022. Poté žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kterým rozhodl o provedení finanční opravy ve shora uvedené výši. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím ředitele

Shodu s prvopisem potvrzuje I.V.

Státního fondu dopravní infrastruktury o námitkách ze dne 15. 11. 2022, č.j. 9586/SFDI/332321/22167/2022.

3. Soud dospěl k závěru, že žaloba v této věci není přípustná, neboť napadený akt není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). K povaze oznámení o výši dotace (resp. oznámení o provedení finanční opravy) se ve své judikatuře již vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 31. 3. 2021, č.j. 6 Afs 249/2019 – 25 a ze dne 6. 9. 2021, č.j. 8 Afs 122/2021 – 40). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „na poskytování dotací ze strany SZIF se tedy aplikují jiné právní předpisy, nikoli rozpočtová pravidla. Dohoda o poskytnutí dotace je tedy dohodou uzavřenou zcela mimo režim rozpočtových pravidel.“ Dále Nejvyšší správní soud dovodil, že „Dohoda (o poskytnutí dotace – pozn. soudu) je veřejnoprávní smlouvou (subordinační) podle části páté správního řádu (§ 161). Při posouzení činnosti žalovaného, resp. aktů vydávaných SZIF na podkladě zákona o SZIF (nejedná-li se o rozhodnutí o poskytnutí dotace podle § 11 odst. 3 zákona o SZIF), je přitom nutno rozlišovat, zda se jedná o fázi před uzavřením veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace a fázi po uzavření této smlouvy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Afs 38/2013 – 53).“
4. Soud se tedy na základě výše citovaných závěrů musel zabývat povahou Smlouvy. Zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SFDI“), v § 3 odst. 1 stanoví, že „Fond zajišťuje efektivní využití poskytovaných prostředků podle schváleného rozpočtu. Fond poskytuje příjemcům finanční prostředky z Fondu na základě smlouvy, která obsahuje alespoň a) určení výše poskytovaných finančních prostředků, b) specifikaci účelu, pro který se finanční prostředky poskytují a c) podmínky za, kterých se finanční prostředky poskytují.“ V § 3 odst. 7 pak zákon o SFDI stanoví, že „Fond je oprávněn kontrolovat u příjemců finančních prostředků jejich užití podle uzavřených smluv. Při zjištění závažných nesrovnalostí je oprávněn žádat jejich vrácení, pozastavit jejich čerpání a činit další nezbytná opatření k zabezpečení předpokládané efektivnosti a souladu financovaných činností s platnými předpisy a mezinárodními závazky. V rozsahu, v jakém došlo k vrácení finančních prostředků, pozastavení jejich čerpání nebo k uskutečnění dalších nezbytných opatření, platí, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně. Fond je oprávněn zjišťovat u příjemců finančních prostředků a osob se smluvními závazky vůči nim veškeré údaje nezbytné pro tuto kontrolu.“
5. Podle uvedených zákonných ustanovení postupoval SFDI také v nyní posuzovaném případě, kdy se žalobkyně uzavřel Smlouvu, kterou žalobkyně přiložila k žalobě. Smlouva je subordinační veřejnou smlouvou podle § 161 správního řádu, nejedná se o rozhodnutí o poskytnutí dotace.
6. Uzavřením veřejnoprávní smlouvy dochází k úpravě vztahu mezi příjemce a poskytovatelem dotace. Veřejnoprávní smlouva je primárně založena na smluvním konsenzu stran, pro které platí princip, že smlouvy se mají dodržovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2007, č.j. 2 Afs 58/2007 – 58 nebo ze dne 22. 5. 2008, č.j. 2 Afs 49/2007 – 96). Spory z veřejnoprávní smlouvy rozhoduje správní orgán nadřízený orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy [§ 169 odst. 1 písm. d) správního řádu], a řeší se ve sporném řízení (§ 141 správního řádu). Proti rozhodnutí o sporu nelze podat odvolání ani rozklad (§ 169 odst. 2 správního řádu), ale lze se proti němu bránit správní žalobou.
7. Pokud žalovaný žalobkyni s odkazem na porušení Pravidel pro financování z rozpočtu SFDI oznámil výši dotace ve snížené výši, postupoval na základě Smlouvy (rámcové smlouvy o financování projektu). Nesouhlasila-li žalobkyně s oznámením, mohla na základě čl. 10.9 Smlouvy podat námitky, což učinila. Stále se však jednalo o postup podle Smlouvy. Nesouhlasila-li tedy žalobkyně s napadeným rozhodnutím nebo s rozhodnutím o námitkách, měla iniciovat zahájení sporného řízení podle § 169 a § 141 správního řádu. Prostřednictvím sporu z veřejnoprávní smlouvy je poskytována ochrana smluvní straně v případě porušení veřejnoprávní smlouvy, nesouhlasu s jejím výkladem nebo při neplnění smlouvy samotné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013, č.j. 9 Afs 38/2013 – 53). Teprve rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy je za splnění dalších zákonných podmínek rozhodnutím dle § 65

odst. 1 s.ř.s. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2014, č.j. 1 Afs 116/2013 – 52 a ze dne 10. 4. 2014, č.j. 7 Afs 126/2013 – 50).

8. Žaloba v této věci tedy nesměřuje proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., ale proti jinému úkonu žalovaného. Takové úkony jsou ze soudního přezkumu vyloučeny podle § 70 písm. a) s.ř.s. a žaloba proti nim je nepřipustná dle § 68 písm. e) s.ř.s. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. prvním výrokem usnesení odmítl.
9. Druhý výrok usnesení o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
10. Třetí výrok usnesení o vrácení zaplaceného soudního poplatku je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním, soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek. Protože zákonem stanovená podmínka byla naplněna, rozhodl soud o vrácení soudního poplatku žalobkyni v zákonné lhůtě. Zároveň s tím soud vyzval právního zástupce žalobkyně ke sdělení čísla účtu, na nějž má být zaplacený soudní poplatek vrácen, popř. adresy, na kterou má být poplatek poukázán poštovní poukázkou (čtvrtý výrok usnesení), neboť k realizaci výroku o vrácení soudního poplatku potřebuje znát tyto údaje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu